Tema: Odnosi (odnosi s starši)
Besedilo: Zato, ker smo mi tako rekli *(prir. po PIL, maj 2006, str. 6–7)*
Cilji: Spoznavanje besedišča s področja odnosi, izražanje mnenja, svetovanje.
Starost: od 10 naprej
Stopnja znanja: nadaljevalna stopnja
Avtorica: Zvonka Kajba
Opombe: Dejavnost je bila izvedena v Poletni šoli za otroke, Radenci 2006.

Dejavnosti pred poslušanjem besedil

- Učenci si ogledajo strip na prosojnici (gl. slikovno gradivo) in ga komentirajo. Učitelj jih spodbuja z vprašanji: Kdo je na sliki? Kakšne volje sta? Kako se pogovarjata? Imata obe enako mnenje o temi pogovora? Si predstavljate, da bi bili vi na dekličinem mestu? Bi lahko, če bi kdaj pokukali skozi okno vaše kuhinje, videli tudi pri vas podoben prizor?
- Sledi pogovor o tem, kakšen odnos imajo učenci s svojimi starši. Vsak učenec pove svoje mnenje in izkušnjo. Učitelj jih vzpodbuja z vprašanji: Se razumeš s svojimi starši? Te starši podpirajo? Pri čem? Se kdaj sprete? Kaj je jabolko spora (zaradi česa se največkrat sprete)? Kako rešite nesporazume? Se pogajate? Kdo največkrat zmaga (kdo ima zadnjo besedo)?

Poslušanje

- Učitelj dvakrat prebere vprašalnik, ki govori o odnosih med otroki in starši. Učenci pazljivo poslušajo in si zapisujejo odgovore.

Dejavnosti po poslušanju

- Učenci preštejejo odgovore in najdejo ustrezno besedilo (gl. učni list), ki jim pove, kako se razumejo s starši. Besedilo najprej preberejo sami.
- Nato skupaj z učiteljem preberejo vse tri odgovore in razložijo težje besede.
- Učenci povežejo težje besede in besedne zveze s sopomenskimi izrazi.

Slikovno gradivo

(Vir: PIL, maj 2006)

Učni list

1) Preštej, katerih odgovorov imaš največ, in preberi rezultate testa Zato, ker smo mi tako rekli.

1. Če si zbral/-a največ odgovorov a

Si za en štos? Stisni zobe in en mesec počni brez besed vse, kar hočejo od tebe. Uči se in pospravljaj, potem pa z nasmeškom na ustih povej, da ti je bilo v veselje sodelovati. Starše boš popolnoma razorožil(a) in nekega dne boš ujel(a) mamo, kako se skrivaj hvali sosedom, češ naš(a) je pa pravi angelček, tako smo ponosni nanj(o)! Potem bo steklo kar samo od sebe.

2. Če si zbral/-a največ odgovorov b

S tabo ni lahko. Vsakič, ko imajo starši kakršno koli pripombo k tvojemu vedenju, te vrže iz tira. Užaljeno vihaš nos, ker te menda nihče ne razume, tvoja svoboda je ogrožena in tvoje pravice so tako rekoč nične. Kaj, ko bi še za kakšno uro stopil(a) pred ogledalo in se temeljito pogovoril(a) sam(a) s seboj? Mogoče bi sprevidel(a), da te mora kdo spremljati na poti k zrelosti.

3. Če si zbral/-a največ odgovorov c

Če odmisliš občasne prepirčke, stanje sploh ni kritično. Pripravljen(a) si celo priznati, da ga tudi ti kdaj polomiš. Starši cenijo tvojo pripravljenost na pogajanja. Saj veš, da te imajo radi in ti želijo vse najboljše. Če ni zdaj vedno videti tako, boš čez nekaj let stoodstotno prepričan(a), da so imeli prav. Izkušnje tudi nekaj štejejo. Resnici na ljubo – imajo jih več kot ti.

2) Poveži sorodne povedi iz desnega in levega stolpca, tako da na črto pred številko zapišeš ustrezno črko.

___ 1 V veselje mi je bilo sodelovati.	A Začelo bo teči.
___ 2 Vrže te iz tira.	B To boš kmalu ugotovil/ spoznal/dojel.
___ 3 Vihaš nos.	C Rad sem sodeloval.
___ 4 Popolnoma jih boš razorožil.	Č Postali bodo nemočni.
___ 5 Tvoje pravice so nične.	D Prepreči ti načrte.
___ 6 Steklo bo.	E Včasih narediš napako.
___ 7 To boš kmalu sprevidel.	F Nisi zadovoljen s tem.
___ 8 Tudi ti ga kdaj polomiš.	G Potrpi.
___ 9 Stisni zobe.	H Nimaš pravic.

Vprašalnik

1. Nočeš jesti kosila, ker si na poti iz šole pojedel/pojedla ogromen hamburger. Staršem to ni preveč všeč:
   a) Če se ne bi tako razburjali, bi jim vsaj skušal(a) povedati, da nisem mogel/mogla zdržati.
   b) Hamburger je boljši od njihovih kosil. Zakaj tega ne razumejo?
   c) Prav, priznam, da to ni bila najboljša odločitev, ampak ni treba o tem razpravljati še dve uri.

2. V kopalnici si ogleduješ kožo na obrazu. To res že počneš pol ure, vendar te moti, ker domači ves čas trkajo na vrata in sprašujejo, kdaj bo prosto:
   a) Malo dlje sem se zadržal(a) kot ponavadi. Že grem, že grem.
   b) Nemogoči so! Niti minute me ne pustijo pri miru, nobene zasebnosti nimam!
   c) Ves dan sem čakal(a), da pridem v kopalnico, pa spet ni prav. Hočem na luno!

3. Starši so ti kupili računalnik, zdaj pa se razburjajo, češ da preveč časa visiš na njem:
   a) Če bi enkrat pogledali, za kaj ga uporabljam, bi videli, da je bolj za delo koz za igrice.
   b) Preveč, preveč, samo to še poslušam. Kako ne razumejo, da me to veseli?
   c) Res so čudni. Zakaj so mi ga kupili, če jim ni prav, da ga uporabljam?

4. Doma imate obiske sorodnikov, ki vseprek govorijo. Poveš komaj peto šalo, pa te že prosijo, da nehaš govoriti:
   a) Starši so me ustavili že pri prvi šali. Še sreča, da so sorodniki hoteli slišati še kakšnega.
   b) Užaljen(a) sem. Očitno je samo njim dovoljeno govoriti.
   c) Uf, ko začnem pripovedovati vice, me kar zanese.

5. Mama hoče, da pospraviš sobo, ti pa se v njej počutiš dobro in ne vidiš smisla v stalnem pospravljanju:
   a) Ko bi mama imela vsaj en dokaz za sitnarjenje! Tako pa je zmeraj eno in isto: ker moraš.
   b) To je moja soba, pa če zgnijem med odpadki! Nihče mi ne bo ukazoval v njej.
   c) Prevečkrat moram pospravljati, tudi če ni umazano. Res nima smisla.

6. Sam(a) si zadovoljen/zadovoljna z oceno, ki si jo dobil(a), starši pa ne:
   b) Nikoli niso zadovoljni. Pa saj se trudim …
   c) Čigave ocene so to? Moje ali njihove? Zakaj me sploh imajo, če sem jim odveč?
   d) Dragi starši, se zgodi, da ne moremo biti vsi zadovoljni, kajne?